

Z cizích revuí.

PRZEGLAD WOJSKOWO-TECHNICZNY (díl „Saper“ 1933.

Leden.

Mjr. dipl. Leon Tyszyński: Doba trvání účinku ničení. Dokončeno v sešitu únorovém.

Kpt. dipl. Zygmunt Rokicki: Zásady pro používání polního opevnění v dělostřelectvu. Dokončení v sešitu únorovém.

Kpt. Karel Kleczke: Výpočet desek ze železového betonu proti dělovým střelám a bombám. Dokončeno v sešitu květnovém.

Školení záložních ženijních důstojníků ve Spojených státech (recenze z „Military Engineer“ 1933).

Voda jako překážka (recenze z „Militär-Wochenblatt“ 1932).

Úloha ženistů při zajištění ubytování (recenze z „Vojennyj Vjestnik“, 1932).

Únor.

Plk. ing. Jan Jastrzębski: Vzpomínky na pobyt v pevnosti Grodno v r. 1914—15. Dokončeno v sešitě březnovém.

Cvičení v převážení a užití plováků jednomužných v Rumunsku (recenze z „Revista Geniului“ 1932).

Uzávěry komunikací a motomechanisované oddíly (recenze z časopisu „Motorisace a mechanisace vojska“, č. 9/1932).

Stavba lanových drah (recenze z „Revue du Génie“ 1932).

Březen.

Kpt. J. Guderski: Použití ženie v zimě.

J. St.: Protiletadlová obrana železniční sítě podle názorů sovětských.

T.: Používání dynamitu při regulaci řek v Polsku.

Zastírání pobřežních baterií (recenze z „The Military Engineer“ 1931).

Duben.

Por. Wiktor Kościałkowski: Způsoby oživení polního opevnění v době po světové válce. Dokončeno v sešitu květnovém.

Kpt. Wiktor Fryzendorf: Polní světlomety. Dokončení v sešitu červnovém.

Mjr. Jan Mikolajski: Zmechanisování zemních prací.

Technické vybavení červené armády (recenze „Těchnika i Vooruženije“ 1932).

Můstky z hatí pro obrněná vozidla (recenze z „Revue du Génie“ 1932).

Vybavení francouzského jezdeckta pro přechod vodních toků (recenze z „Revue de Cavalerie“ 1932 a „Bulletin Belge des Sciences mil.“ 1933).

Květen.

Vyšší technické školení v dřívější armádě rak.-uherské (recenze z „Voj. Rozhledů“ 1932).

Stavba dřevěných stezek (recenze z „Těchnika i Vooruženije“ 1932).

Jakých sapérů je nám potřeba (recenze z „Revista Geniului“ 1932).

Červen.

Mjr. Ing. L. Schmidt: Obrana pevnosti Zahorce v r. 1920.

Mjr. K. Czarnecki: Německý rozněcovač vz. 25.

Ch.: Služba ženijních eskadron v SSSR.

Vedení vojsk při násilném přechodu (recenze z „Vojennyj Věstnik“ 1933).

Návod pro ženijní průzkum. Recenze knihy „Owczynnikov“, Moskva 1932.

Červenec.

Mjr. K. Czarnecki: Lehké jezdecké mostové soupravy. Dokončeno v sešitu říjnovém.

Plk. Ing. J. Jastrzebski: Vauban.

Kpt. P. Suffczyński: Vodní dráhy polské jako moderní prostředek komunikační a jich význam pro stát.

Soutěž. Námět 2. soutěže na aplikační cvičení: Násilný přechod přes řeku v rámci pěšího praporu.

Ohňometné oddíly (recenze z „Rivista Militare Italiana“ 1932).

Přehled zahraniční ženijní literatury za první polovinu r. 1932.

Srpen.

Kpt. J. Guderski: Zásady lesní.

Kpt. dipl. Z. Rokicki: Zařízení proti plynům v ruských úkrytech.

L. T.: Recenze knihy gen. Koenigsdorfera „Příklady ničení“.

Bezpečnost a stálé opevnění ve Francii (recenze z „Deutsche Wehr“ 1933).

Činnost ženie (recenze článku plk. Baillse z „Revue mil. française“ 1932).

Boj o vodní toky podle doktriny maďarské (recenze z „Voj. Rozhledů“ 1933).

(Přistě dále.)

Literární přehled.

Ing. Dr. Stanislav Špaček: Zásady organice pro bezpečnost a vývoj národa. Nákladem Svazu čs. důstojnictva 1934. 15 Kč.

Spisek dr. Špačka, rozšířený to text jeho přednášky v kurse o voj. technice,

pořádané Svazem čs. důstojnictva na podzim 1933, jedná o nejožehavějším dnešním problému, t. j. jak zabezpečit mobilisaci průmyslu a pohotovost technickou, kdyby stát byl napaden. Ukazuje, jak veliké a obezřelé přípravy je třeba vy-

konati již v míru, aby obrana státu mohla správně působiti, a hlavně, aby byla pohotova ihned, aby mohutnou a rychlou obranou mohl být odražen nápor nepřitele, dnes použitím motorových jednotek tím prudší a nebezpečnější než kdy jindy!

Autor, který své bohaté poznatky čerpal ze svého dlouholetého pobytu jako technický atašé v Americe, ukazuje hlavně na této Americe, co krve, nesmírných výdajů a jiných obětí stála Ameriku její průmyslová a hospodářsko-technická nepřipravenost a nepohotovost k válce (nehledíme tu ani k její vojenské nepřipravenosti), a jak právě tato Amerika, čerpajíc z krvavé lekce, již dostala ve světové válce, vykonala dočasnou obrovskou práci na tomto poli.

Aby mohl autor zevrubně ukázat na technické problémy obrany státu, rozvrhuje svůj spisek na tyto stati:

I. Úvod — Z dějin organizace — Psychotechnika ve vědecké organizaci — Organizace a výzkum — Výchova pro organizaci.

II. Význam organizace pro mobilizaci výroby — Inženýr a technicko-hospodářská mobilizace — Organizace mobilizace průmyslu ve Spoj. státech amer. — Mobilizace na zkoušku ve Spoj. státech amer. — Polské sdružení vojen.-technické.

III. Mobilizace duševních sil národa — Organizace tisku a propagandy — Organizace převýchovy národa — Organizační návrhy.

Podle dr. Špačka je pro obranu státu rozhodující:

1. plán pro dokonalou mobilizaci průmyslu,
2. plán pro všeobecnou mobilizaci hospodářskou,
3. plán pro mobilizaci specialistů.

Zajímavé je, že americký plán průmyslové mobilizace není tajný, naopak že se voj. úřady americké starají o to, aby byl veřejnosti do podrobnosti znám. Vždyť také jediné tak je zaručena, že plán bude správně a okamžitě působit! Proto také jsou Spojené státy rozděleny pro průmyslovou mobilizaci na 14 distriktů, všude se štábem voj. inženýrů v čele, proto také má Amerika na vyzkoušení své průmyslové výroby svůj „Defense day“, neboť jak praví, „voj. úkoly nesmějí být tajné“, proto má také armádní průmyslovou školu a každý průmyslník čeká jen na te-

legram, aby zahájil činnost své továrny podle předem mu jasných mobilizačních dispozic. Proto také na př. r. 1927 svolal zástupce ministerstva všechny průmyslníky a r. 1928 konalo 34 ženských organizací poradu o obraně státu.

Přecházejí na jiné státy, ukazuje dr. Špaček na polské voj. technické sdružení pro obranu státu, zabývající se hlavně průmyslovou mobilizací, na vojenské inženýrské školství na varšavské polytechnice, dále na německou „technische Nothilfe“, v níž jsou inženýři dopravní a technici a jichž na př. jen v Sasku je na 60.000.

Autor zejména věnuje svou pozornost významu vojenského inženýra pro obranu státu, vždyť ten, podle slov kpt. Robinse „maže stroj vlastní armády a sype písek do nepřátelského stroje“. Uvádí, že se ve Francii hned po světové válce vytvořil „Corps permanent d'ingénieurs de la défense nationale“ a že podle námětu francouzského autora Ranca v knize „Les ingénieurs et la guerre“, měla by se ve Francii vytvořit „nejvyšší rada technické a vědecké mobilizace“ jako úzká spojka mezi armádou, vědou a průmyslem. Mnoho námětů a důkazů, žež mohou i nám být vodítkem pro řešení těchto důležitých problémů.

Na konec přistupuje autor k vlastním návrhům. Uvádí, co má obsahovati mobilizační plán pro každý průmyslový podnik a hlavně podává návrh zřízení ústředního státního výzkumného ústavu na vypracování plánu pro mobilizaci duševních pracovníků a zajištění jejich spolupráce s voj. odborníky, na řádné vybudování voj. školství na našich technikách a mnoho jiných konkrétních návrhů.

Malý spisek, ale nabitý myšlenkami, úvahami a důkazy o závažnosti problému obrany státu s hlediska technického, je pobídkou k úsilné práci v tomto směru, aby nedošlo na varovná slova Komenického, která jako úvod zvolil autor k svému spisku: „že pošetile jednájí ti, kdo se zcela oddávají věcem nepotřebným, zanedbávajíc věci potřebných“. Autoru přísluší bez odporu velká zásluha, že svým spiskem opravdu „burcuje“ naše veřejné činitele, tím že jim podrobně osvětluje technické problémy obrany státu a nutí je k tomu, aby je studovali a řešili.

Hájek.